

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**PSALMODIA HARMONICA, SIVE PSALMI VESPERTINI
NUMERO VIGINTI PRO TOTO ANNO CONSUETI, ARIOSE ET
PER FUGAS DUPLICIS SUBJECTI STYLO NOVISSIMO
DEDUCTI, UBI HABENTUR ETIAM DUPLICES VESPERAE
INTEGRAE**

Oswald, Andreas

Augsburg, 1733

Rückdeckel

urn:nbn:de:bsz:31-39171

SERENISSIME PRINCEPS,
FUNDATOR CLEMENTISSIME.

Io fascino, suavi benevolentiae illicio, vel vi gratitudinis ineluctabili me trahi non diffiteor, dum primam hancce Musices Opellam TUIS SERENISSIMIS substerno pedibus. Ita suum ad polum occulte ingenitâ naturæ vi magneticæ trahuntur acus. Suum ad centrum scintillantes evolant flammaram globi. Suam in concham cœlestes destillant guttæ. TIBI, utpotè sacro templorum cultui addictissimo, sacramentum censui rem sacram, qui à teneris unguiculis cum lacte *MATERNO* pietatem imbibisti. Hinc magni refert, quo succo virtutum prima ætas imbuatur. Inarati teneriori arbori characteres in anno so stipite leguntur. Ver floridæ ætatis Autumno Viri plerumque respondet. Non solum Canora Clio suâ chely Aulas incolit ad tripudium, sed & sacratior Apollo cytharâ suâ in splendidissimo Rastadii templo resonat ad animæ solatium. Placet & in divinis sua novitas. Regius Psalter, ac Cytharædus non tam verborum colore, quàm animi calore animatus canit, & canendo incanescit, dum suos hortabatur: *Cantate Domino Canticum novum.* (a) Alludit, non illudit Augustinus: Quid enim habet Canticum novum, nisi amorem novum? Cantare amantis est. Vox hujus Cantoris fervor est sancti amoris. (b) *Davidi cantabiles erant justificationes.* (c) Ut Deum coleret hebræam Musam excoluit. Ut notum facerem affectum meum haud ignotus, magis tamen *NOTIS* volui innotescere & *NOTAS* in lucem *NATAS* sub gloriosissimis Auspiciis SERENISSIMO NOMINI dedicare. Attamen animis hæreo, nè Chorum his onerem, quàm ornem, & citius amorem, quàm amorem accersam. Verùm atlanteâ succollante TUA Tutelâ non animò cado, sed erigor in spem certam. Non Curis angor, me Theonino Criticorum mordendum dente, forti TUO obvallatus præsiديو eludam vocaliores Cicadas, Architæque crepitacula surda transibo aure. Noverint Tibiis canendum antequàm Tubis. Dum voces sonò animantur, jam amantur. Chordis corda trahuntur. Si commento Orphei fidem adscribimus, saxea efferatorum hominum pectora in mollem benevolentiae ceram tono musico colliquefcunt. Spiritosam ejus vim senserat olim Regis Saulis Spiritus, (d) qui subito ad Cytharædi sonum discordem animi affectionem ad Concordiam excitabat. Tantum in hominem est Musicæ imperium. TUA Clementia non feras, sed feros trahit. Fœderati sunt Principibus Civium amores, ubi & Principum sua

(a) Pl. 95.

(b) Serm. 256. de temp.

(c) Pl. 118.

(d) l. 1. Reg. c. 16.

sua in Cives dignatio; jam si pedisequus inest his fastigii Fastus etiam & subditis fatelles odium. Æmulatio quædam divinitatis est in terris suas habere Creaturas. Plasmare aliquam Creaturam par cum Deo elogium. Ut sint felices multis concessum est, ut felices alios reddant, non nisi Maximis. Fontis eò major laus, quò latius in commune devolvitur. Felicium quoque quò plures beant. Mutæ sunt præsentium voces, si vocales non sint præcipientium actiones. Non elatæ mentis *ALTUM* intonas, sed *BASSUM* profundæ Christianæ humilitatis. Ita cum serenissimus sit sol in nube modestiæ melius apparet. Eundem servas vitæ integræ *TENOREM*, & *SOPRANO* suaviter cantillas, dum te excubante securi dulcem in Morpheum subditi colliquefcunt. Quod si concentu virtutum nihil est suavius, præstantissimus hac in arte Musicus audis è cœlestis Hierarchiæ Phonaeco edoctus. Quia verò non carent fastidiis fastigia, ideò patientia TUA est velut cythara, quæ pulsata dulce melos edit. Non plenò Organò, non plenis buccis TUA crepo laudum præconia, TUA virtus sibi Tuba. Amant impendia lucis magnæ animæ, nec umbratiles esse sustinent, quibus ad splendorem datum est nasci. Hinc *AUGUSTISSIMA SUA MAJESTAS CAROLUS VI.* aureo TE insignivit vellere, ut animum sibi magis concatenaret. Non parcus in Titulis honor, ubi digna deprehendit Nomina. Æstimare novit, qui à se Magni sunt, Fortunam statim conciliat, dum egregios videt. Non diu Debitorem vult agere honor, meritis se protinus exsolvit. Parata sunt Magnis Viris præmia, Virtutemque vix aliquis possederit, statim Fortunam in censum habet. Adeoque gratiam non fecit TIBI honor, sed debitum exsolvit, dum meritam TUAM coronavit indolem. Stipendiarium est semper virtutibus Culmen, & dignitas egregiis factis vectigalis. Vive Religionis nostræ Tutamen & juvamen. In spes amplissimas progenitus Serenissimus Surculus in fruges maturas excrefcet. Quem jam lactant Gratia, educent in sinu suo Musæ. Nulla proinde adversitatum Nebula frontis exporrectæ serenitatem, nulla dolorum acerbitas oculorum suavitatem, nulla falsè usurpata Ambitio Tuam oris obliteret dignitatem, renidentis ad singula fortunæ obstacula vultus constans, vitæ amœnitas, & amœna animi Constantia perennet. Propitii Cœlites TE cum tota *SERENISSIMA DOMO BADENSI* in Nestoriam Pyliamque senectam superesse velint. Quot pausæ in hoc opere continentur, tot annis in tranquillitate pausa. Quot suspiria, tot vitæ suspiria trahas. Notæ animentur in voces, excitentur in júbila, conglomerentur in vota, preces & gratulationes. Ita precor

SERENITATIS TUÆ

Infimus Capellanus

P. Osvaldus à S. Cæcilia è Scholis Pii.